

Slavko Matković

SZTRIP

Kamuflázs

Szabadka kihalt utcáin
vonszolja magát Alan Ford
simára nyalt hajjal
csodálkozó tekintettel
szűk és fekete magas nyakú pólójában.

Elzavarom
ő visszatér
összeszedem
ő szétszóródik
nem tudom soha
mire jutok vele.

A konyhai asztalon
bezsírozódott lapokra
szakállat és bajuszt
fekete szemüveget
rajzolok neki
kék golyóstollal
festem a haját
próbálom álcázni
megváltoztatni
de nem megy
ő továbbra is felismerhető
és bolyong a város
üres utcáin
életrajzának s költészetének
salátává rongyolódott lapjait cipelve
és néma sikolyt hallat
akár Tristan Tzara.

*Alan Ford, avagy önéletrajzi ihletésű költemény,
mint esszé a valóságról*

Egyszer verset írtam
álláspontomról
az étellel
és művészettel szemben.

Meglehető iróniával írtam akkor
bizonyos barátaimról
lövöldözéseikről a vadkacsákra
és nyakkendőkről
felesleges kilóikról
és az elfelejtett ígéretekről
az étellel
és művészettel szemben.

De jöttek idők
amikor felfogásom szűkké vált
valamennyi kétkedésem tárolására
döntéseim megakadtak
az élet botot vágott küllőim közé
és mind sűrűbben sétáltam
a kihalt
városi utcákon.

Így egy este
elmentem Alanhez
hosszasan beszélgettünk
idegesen mondtam neki
hogy szükségem lenne valami állásra
mert a fiam már betöltötte ötödik évét
én pedig továbbra is csak poéta vagyok
e mellett
anyám mind jobban aggódva hallgatta
költői kinyilatkoztatásaimat
hosszú hajamat nézte
és időről időre
letörölte a port diplomámról
félénken kérdezve
mikor fogok elhelyezkedni mint közigazdász.

Elmondtam mindent Alannek
egy szuszra
egy pohár Coca-Cola mellett
a virágüzletében.

Ekkor váratlanul beállított egy rokonom
állást kínálva
azt mondta munkába állhatnék
értékküldemények kísérelőjeként
szülővárosom nagy bankjában.

Iszonyúan szánalmas dolog volt
Alan először mintha félrenyelt volna
majd hamis vidámsággal felkiáltott
„Ez igazán O.K. lenne”
én is odaszerződök
mondjuk mint sofőr
nagy fekete Mercedesben kocsikázunk
és az igazi képregényhősökre
fogunk hasonlítani
mert pénzt kezelünk
és revolvereket
melyeket hivatalosan vételezünk.

Így beszélgetve Alannel
elhatároztam
hogy minderről rövid sztripet fogok rajzolni
és már előre láttam
hogyan örvendeznek neki barátaim
akik nagyon szeretik
magánéletem komikus kockáit.

Flash Gordon

flash gordon jól fejlett
egészséges és pirospozsgás mint a rózsza
ő a képregények kedvelt hőse
a futurisztikus kitalációk világáé
amik gyakran valósággá válnak

flash gordon erős és vonzó
és menyasszonya dale
nagyon csinos
csak egy kicsit
régimódi a frizurája

flash gordon különös ruhákat visel
és ahogy azt egyszer stajner
a biológiatanárom mondta
örökké fiatalember marad
és valahol azt olvastam
hogy flashnak már több mint
hatvanévesnek kellene lennie
de akkor valószínűleg
sokat veszítene a vonzerejéből

flash gordont
danbarry rajzolja
és én ma is gyakran
kézbe veszem
a képregényes újságokat
és érdeklődéssel nézem
mit csinál pillanatnyilag
öreg gyerekkori barátom

Önéletrajzi melléklet

boldoggá tesznek
a barátok
a filodendron az íróasztalomon
a rolling stones zenekar
a keleti geister törzs költészete
az imperializmus elleni tüntetések
a mezei kakukkfűtea
a benzin szaga
az üres szprés flakonok
a régi cipők
a nagyváros idegessége
a szív ritmusa
a megrepedt kerekded formák

a kör
a puha tárgyak
a 7 15 17 75 435 számok
a képregények
a köd
megjelenésem a tükörben
az egyes illatok
a reneszánsz városok terei
az ismeretlen repülő égitestek

Fordította: Triceps

Slavko Matković: Splat (1973)